

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی اندیشه القاعده در باب حکومت دموکراتیک

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مرتضی ذبیح اللهی - دانشجوی دکتری مذاهب کلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب

مهدی فرمانیان - دانشیار مذاهب کلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب قم

خلاصه مقاله:

رهبران القاعده شیوه حکومتی را که بر اساس دموکراسی و رای اکثریت باشد کفر و ارتداد می دانند و از آن به بدعت عصر جدید یاد می کنند. به اعتقاد القاعده، حکام اسلامی با فریبی که از استعمار خورده اند درصدد اجرای الگوی سیاسی و منهج فکری غربیان در کشورهای اسلامی هستند. آنان مسائلی همچون تعدد احزاب سیاسی را با استناد به «ان فرعون علا فی الارض و جعل اهلها شیعا» و تفسیر «شیعا» به احزاب قائلان به تعدد احزاب سیاسی را تابعان سنت فرعون دانسته اند. در منابع القاعده، پیامدهای منفی مهم دموکراسی عبارت اند از: سیادت نداشتن خالق (خداوند) و پذیرفتن سیادت مخلوق بر مخلوق، پنهان شدن حاکمیت الهی و جایگزین شدن حاکمیت بشر بر بشر (طاغوت)، مخفی شدن ولایت (محبت) الهی و برائت از دشمنان خداوند و نیز تساوی بین فاسق ترین و فاجرترین افراد با متقین و صالح ترین مردم در تعیین سرنوشت حکومت اسلامی. با نگاهی به جایگاه دموکراسی در نزد برخی از متفکران جهان غرب در نقد اندیشه فوق می توان گفت القاعده دموکراسی را به مثابه مکتبی اعتقادی دانسته است، حال آنکه مقصود از دموکراسی روشی برای اداره حکومت اسلامی است؛ و به تعبیر دیگر، همان نهاد شورا است که از ضمانت اجرایی محکم و متقنی برخوردار خواهد بود که در تفکر اسلامی نیز جایگاهی دارد و می توان با برخی تغییرات، ساز و کار و روش حکومتی را با اسلام انطباق داد.

کلمات کلیدی:

القاعده، دموکراسی، حکومت اسلامی، شورا، احزاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1431333>

